د قرآن نور

پنځم جز – درس 62 : سورة انّساء – ايات 94 - 104

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ	آمَنُوا	إِذَا	ضَرَبْتُمْ	فِي سَبِيلِ اللهِ	فَتَبَيَّنُوا
	أ م ن		ض ر ب	س ب ل / أ ل ه	ب ي ن
اے خلقو چه	ايمان مو راوړے دے!	چه كله	سفر كوئ تاسو	د الله په لاره كښ	نو تحقيق كوئ
وَلَا	تَقُولُوا	لِمَنْ	أَلْقَىٰ	إِلَيْكُمُ	السَّلَامَ
	ق و ل		ل ق ي		س ل م
او مه	تاسو واېئ	هغه ته چه	واچوى	ستاسو طرفته	سلام
لَسْتَ	مُؤْمِنًا	تَبْتَغُونَ	عَرَضَ	الْحَيَاةِ	الدُّنْيَا
ل ي س	أ م ن	ب غ ي	ع ر ض	ح ي ي	د ن و
نه يې تاسو	مومن	تاسو غواړئ	سامان	د ژوند	د دنيا
فَعِندَ	اللهِ	مَغَانِمُ	كَثِيرَةٌ	كَذَٰلِكَ	كُنتُم
ع ن د	أ ل ه	غ ن م	ك ث ر		ك و ن
نو سره	د الله	غنيمتونه دى	ډير زيات	د غه شان	وئ تاسو
مِّن قَبْلُ	فَمَنَّ	اللهُ	عَلَيْكُمْ	فَتَبَيَّنُوا	إِنَّ
ق ب ل		أ ل ه		ب ي ن	
دد ے نه مخكښ	نو احسان اوكړو	الله تعالى	په تاسو	نو تحقيق كوئ	بے شكه
اللهَ	كَانَ	بِمَا	تَعْمَلُونَ	خَبِيرًا ﴿٩٤﴾	
أ ل ه	ك و ن		ع م ل	خ ب ر	
الله تعالى	دے	په هغ چه	تاسو عمل كوئ	ښه خبر اخستو والا -	

لَّا يَسْتَوِي	الْقَاعِدُونَ	مِنَ الْمُؤْمِنِينَ	غَيْرُ	أُولِي الضَّرَرِ	وَالْمُجَاهِدُونَ
س وي	ق ع د	أ و ن	غ ي ر	أ و ل / ض ر ر	ج ه د
نه دی برابر	کيښناستو والا	له مومنانو نه	سوائے	د ضرر والو نه (د معذورو نه)	او چه څوک جهاد کولو والا دی

فِي سَبِيلِ اللَّهِ	بِأَمْوَالِهِمْ	وَأَنفُسِهِمْ	فَضَّلَ	اللَّهُ	الْمُجَاهِدِينَ
س ب ل / أ ل ه	م و ل	ن ف س	ف ض ل	أ ل ه	ج ه د
د الله په لاره کښې	سره د خپلو مالونو	او خپلو نفسونو	او فضيلت ورکړے دے	الله تعالی	جهاد کولو والو له

بِأَمْوَالِهِمْ	وَأَنفُسِهِمْ	عَلَى الْقَاعِدِينَ	دَرَجَةً	وَكُلًّا	وَعَدَ
م و ل	ن ف س	ق ع د	د ر ج	ك ل ل	و ع د
سره د خپلو مالونو	او خپلو نفسونو / ځانونو	په ناستو کسانو بانډِ	په درجه کښې	او د هر يو سره	وعده کړې ده

اللَّهُ	الْحُسْنَىٰ	وَفَضَّلَ	اللَّهُ	الْمُجَاهِدِينَ	عَلَى الْقَاعِدِينَ
أ ل ه	ح س ن	ف ض ل	أ ل ه	ج ه د	ق ع د
الله تعالی	ښه	او فضيلت ورکړے دے	الله تعالی	جهاد کولو والو له	په ناستو کسانو بانډِ

أَجْرًا	عَظِيمًا ﴿٩٥﴾
أ ج ر	ع ظ م
اجر / ثواب	ډير لوئ -

دَرَجَاتٍ	مِّنْهُ	وَمَغْفِرَةً	وَرَحْمَةً	وَكَانَ	اللهُ
د ر ج		غ ف ر	ر ح م	ك و ن	أ ل ه
درجې دی	د هغه د طرفه	او بخښنه	او رحمت دے	او دے	الله تعالی
غَفُورًا	رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾				
غ ف ر	ر ح م				
ډير بخښنے والا	ډير رحم کولو والا -				

إِنَّ	الَّذِينَ	تَوَفَّاهُمُ	الْمَلَائِكَةُ	ظَالِمِي	أَنفُسِهِمْ
		و ف ي	م ل ك	ظ ل م	ن ف س
بے شکه	هغوئ چه	روح اخلی د هغوئ نه	فرشتې	ظلم کولو والا دی	په خپلو ځانونو بانڊِ
قَالُوا	فِيمَ	كُنتُمْ	قَالُوا	كُنَّا	مُسْتَضْعَفِينَ
ق و ل		ك و ن	ق و ل	ك و ن	ض ع ف
هغوئ وائی	په څه کښ	وئ تاسو	هغوئ وائی	وو مونږ	کمزوری
فِي الْأَرْضِ	قَالُوا	أَلَمْ	تَكُنْ	أَرْضُ	اللَّهِ
أ ر ض	ق و ل		ك و ن	أ ر ض	أ ل ه
په زمکه کښ	هغوئ وائی	ولی نه	وه	زمکه	د الله تعالی
وَاسِعَةً	فَتُهَاجِرُوا	فِيهَا	فَأُولَٰئِكَ	مَأْوَاهُمْ	جَهَنَّمُ
و س ع	ه ج ر			أ و ي	س و أ
فراخه / لویه	پس تاسو به هجرت کړے وو	په هغې کښ	نو هم دغه خلق دی	ځائے د دوی	جهنم دے
وَسَاءَتْ	مَصِيرًا ﴿٩٧﴾				
س و أ	ص ي ر				
او څومره بد دے	ځائے د اوسيدو -				

د قرآن نور

پنځم جز – درس 62 : سورة انّساء – ايات 94 - 104

إِلَّا	الْمُسْتَضْعَفِينَ	مِنَ الرِّجَالِ	وَالنِّسَاءِ	وَالْوِلْدَانِ	لَا يَسْتَطِيعُونَ
	ض ع ف	ر ج ل	ن س و	و ل د	ط و ع
سوائې	چه کمزوری دی	د سړو نه	او د ښځو نه	او د بچو نه	نه هغوئ استطاعت / طاقت لری
حِيلَةً	وَلَا	يَهْتَدُونَ	سَبِيلًا ﴿٩٨﴾		
ح و ل		ه د ي	س ب ل		
د بهانې	او نه به	هغوئ موندله	څه لاره -		

فَأُولَـٰئِكَ	عَسَى	اللّٰهُ	أَن	يَعْفُوَ	عَنْهُمْ ۚ
	ع س ي	أ ل ه		ع ف و	
نو هم دغه خلق دی	امید دے	الله تعالی	چه	معافی اوکړی	هغوئ ته
وَكَانَ	اللَّهُ	عَفُوًّا	غَفُورًا ﴿٩٩﴾		
ك و ن	أ ل ه	غ ف و	غ ف و		
او دے	الله تعالی	ډیر معاف کولو والا	ډیر بخښنې والا -		

وَمَن	يُهَاجِرْ	فِي سَبِيلِ اللّٰهِ	يَجِدْ	فِي الْأَرْضِ	مُرَاغَمًا
	ه ج ر	س ب ل / أ ل ه	و ج د	أ ر ض	ر غ م
او چه څوک	هجرت اوکړی	د الله په لاره کښ	هغه به اومومی	په زمکه کښ	ځائې د پناه
كَثِيرًا	وَسَعَةً ۚ	وَمَن	يَخْرُجْ	مِن بَيْتِهِ	مُهَاجِرًا
ك ث ر	و س ع		خ ر ج	ب ي ت	ه ج ر
ډیر	او د فراخۍ	او چه څوک	اوځی	د خپل کوره	هجرت کولو والا
إِلَى اللّٰهِ	وَرَسُولِهِ	ثُمَّ	يُدْرِكْهُ	الْمَوْتُ	فَقَدْ
أ ل ه	ر س ل	د ر ك	د ر ك	م و ت	
طرفته د الله	او د هغه د رسول ﷺ	بیا	اومومی هغه	مرګ	نو یقیناً

وَقَعَ	أَجْرُهُ	عَلَى اللهِ	وَكَانَ	اللهُ	غَفُورًا
و ق ع	أ ج ر	أ ل ه	ك و ن	أ ل ه	غ ف ر
او شو	اجر د هغه/ ثواب د هغه	سره د الله	او دے	الله تعالی	ډیر بخښلو والا
رَّحِيمًا ﴿١٠٠﴾					
ر ح م					
او ډیر رحم کولو والا -					

وَإِذَا	ضَرَبْتُمْ	فِي الْأَرْضِ	فَلَيْسَ	عَلَيْكُمْ	جُنَاحٌ
	ض ر ب	أ ر ض			ج ن ح
او چه کله	سفر کوئ تاسو	په زمکه باندِ	نو نشته	په تاسو	څه ګناه
أَن	تَقْصُرُوا	مِنَ الصَّلَاةِ	إِنْ	خِفْتُمْ	أَن
	ق ص ر	ص ل و		خ و ف	
چه	تاسو قصر اوکړئ/ کموئ	د ما نځه نه / د لمانځه څه	که چرے	ویریږئ تاسو	چه
يَفْتِنَكُمُ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	إِنَّ	الْكَافِرِينَ	كَانُوا
ف ت ن		ك ف ر		ك ف ر	ك و ن
په فتنه کښ به واچوی تاسو	هغوئ چاچه	کفر کړے دے	بے شکه	کافران	دی
لَكُمْ	عَدُوًّا	مُّبِينًا ﴿١٠١﴾			
	ع د و	ب ي ن			
ستاسو دپاره	دشمنان	ښکاره -			

وَإِذَا	كُنتَ	فِيهِمْ	فَأَقَمْتَ	لَهُمُ	لصَّلَاةَ
	ك و ن		ق و م		ص ل و
او چه کله	يئ تاسو	په هغوئ کښ	نو قائم کړئ تاسو	د هغوئ دپاره	مونځ/ لمونځ
فَلْتَقُمْ	طَائِفَةٌ	مِّنْهُم	مَّعَكَ	وَلْيَأْخُذُوا	أَسْلِحَتَهُمْ

د قرآن نور

پنځم جز – درس 62 : سورة النّساء – ایات 94 - 104

ق و م	ط و ف			أ خ ذ	س ل ح
نو پکار ده چه اودریږی	یوه ډله	له هغوئ نه	ستا سره/ یعنې په تا پسے	او پکار ده چه هغوئ اونیسي	اسلحه خپله
فَإِذَا	سَجَدُوا	فَلْيَكُونُوا	مِن وَرَائِكُمْ	وَلْتَأْتِ	طَائِفَةٌ
	س ج د	ك و ن	و ر ي	أ ت ي	ط و ف
بیا چه کله	هغوئ سجده اوکړی	پس پکار ده چه هغوئ شي	ستاسو شا ته	او پکار ده چه راشي	ډله
أُخْرَىٰ	لَمْ	يُصَلُّوا	فَلْيُصَلُّوا	مَعَكَ	وَلْيَأْخُذُوا
ا خ ر		ص ل و	ص ل و		أ خ ذ
دویمه	نه وی	هغوئ مونځ کړے	پس پکاره ده چه هغوئ مونځ/لمونځ اوکړی	سره ستا	او پکاره ده چه اونیسی دوئ
حِذْرَهُمْ	وَأَسْلِحَتَهُمْ ۗ	وَدَّ	الَّذِينَ	كَفَرُوا	لَوْ
ح ذ ر	س ل ح	و د د		ك ف ر	
بچاؤ خپل	او اسلحه خپله	غواړی	هغوئ چاچه	کفر کړے دے	کاش
تَغْفُلُونَ	عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ	وَأَمْتِعَتِكُمْ	فَيَمِيلُونَ	عَلَيْكُم	مَّيْلَةً
غ ف ل	س ل ح	م ت ع	م ي ل		م ي ل
تاسو غافل شئ	د خپلې اسلحے سره	و د سامانونو خپلو سره	نو چه هغوئ حمله اوکړی	په تاسو	حمله کول
وَاحِدَةً ۚ	وَلَا	جُنَاحَ	عَلَيْكُمْ	إِن	كَانَ
و ح د		ج ن ح			ك و ن
یو ځل	او نشته	څه ګناه	په تاسو باندِ	که چرے	ئ
بِكُمْ	أَذًى	مِّن مَّطَرٍ	أَوْ	كُنتُم	مَّرْضَىٰ
	أ ذ ي	م ط ر		ك و ن	م ر ض
تاسو	په تکلیف کښ	د باران نه	یا	ئ تاسو	مریضان/ ناروغه

أَن	تَضَعُوا	أَسْلِحَتَكُمْ ۖ	وَخُذُوا	حِذْرَكُمْ ۗ	إِنَّ
	و ض ع	س ل ح	أ خ ذ	ح ذ ر	
چه	تاسو کیږدئ	اسلحه خپله	او ونیسئ	بچاؤ خپل	بے شکه
اللَّهَ	أَعَدَّ	لِلْكَافِرِينَ	عَذَابًا	مُّهِينًا ﴿١٠٢﴾	
أ ل ه	ع د د	ك ف ر	ع ذ ب	ه و ن	
الله تعالی	تیار کړے دے	د کافرانو دپاره	عذاب	رسوایۍ والا -	

فَإِذَا	قَضَيْتُمُ	الصَّلَاةَ	فَاذْكُرُوا	اللَّهَ	قِيَامًا
	ق ض ي	ص ل و	ذ ك ر	أ ل ه	
بیا چه کله	پوره کړئ تاسو	مونځ/لمونځ	نو یاد کړئ	الله تعالی	په ولاړه
وَقُعُودًا	وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ	فَإِذَا	اطْمَأْنَنتُمْ		فَأَقِيمُوا
ق ع د	ج ن ب		ط م ن		ق و م
او په ناسته	او په اړخونو خپلو	بیا چه کله	په اطمینان کښ راشئ تاسو		نو قائم کړئ
الصَّلَاةَ ۚ	إِنَّ	الصَّلَاةَ	كَانَتْ	عَلَى الْمُؤْمِنِينَ	
ص ل و		ص ل و	ك و ن	أ م ن	
مونځ/ لمونځ	بے شکه	مونځ/لمونځ	دے	په مومنانو باندِ	
كِتَابًا	مَّوْقُوتًا ﴿١٠٣﴾				
ك ت ب	و ق ت				
فرض	په مقرر شوی وختونو کښ -				

وَلَا	تَهِنُوا	فِي ابْتِغَاءِ	الْقَوْمِ ۖ	إِن	تَكُونُوا
	و ه ن	ب غ ي	ق و م		ك و ن
او مه	تاسو کمزوری شایئ	په تلاش کښ	د قوم (دشمن)	که چرے	یئ تاسو

د قرآن نور

پنځم جز – درس 62 : سورة النّساء – ایات 94 - 104

تَأۡلَمُونَ	فَإِنَّهُمۡ	يَأۡلَمُونَ	كَمَا	تَأۡلَمُونَ ۖ	وَتَرۡجُونَ
أ ل م		ا ل م		أ ل م	ر ج و
تکلیف اوچتوئ	نو بے شکه هغوئ (هم)	هغوئ تکلیف اوچتوی	لکه څنګه چه	تاسو تکلیف اوچتوئ	او تاسو امید ساتئ
مِنَ اللَّهِ	مَا	لَا يَرۡجُونَ	وَكَانَ	اللَّهُ	عَلِيمًا
أ ل ه		ر ج و	ك و ن	أ ل ه	ع ل م
د الله نه	د هغې چه	نه هغوئ امید ساتی	او دے	الله تعالی	ډیر علم والا
حَكِيمًا ﴿١٠٤﴾					
ح ك م					
ډیر حکمت والا -					

ArRahman